— क्ष्मापयन्-न्ती, क्ष्मापयिष्यन्-न्ती-ती ; —
क्ष्मायमाणः, क्ष्मापयमाणः, चिक्ष्मायिषमाणः चाक्ष्माय्यमाणः ;
क्ष्मायिष्यमाणः, क्ष्मापयिष्यमाणः, चिक्ष्मायिषिष्यमाणः, चाक्ष्मायिष्यमाणः ;
[1]प्रक्ष्माः-प्रक्ष्मौ-प्रक्ष्माः; — — —
[2]क्ष्मातम्-तः, क्ष्मापितः, चिक्ष्मायिषितः, चाक्ष्मायितः—तवान् ;
क्ष्मायः, [3]भरक्ष्मायः[A], क्ष्मायः, चिक्ष्मायिषुः, चाक्ष्मायः ;
क्ष्मायितव्यम्, क्ष्मापयितव्यम्, चिक्ष्मायिषितव्यम्, चाक्ष्मायितव्यम् ;
क्ष्मायणीयम्, क्ष्मापणीयम्, चिक्ष्मायिषणीयम्, चाक्ष्मायणीयम् ;
क्ष्माय्यम्, क्ष्माप्यम्, चिक्ष्मायिष्यम्, चाक्ष्माय्यम् ;
ईषत्क्ष्मायः-दुःक्ष्मायः-सुक्ष्मायः ; — —
क्ष्माय्यमाणः, क्ष्माप्यमाणः, चिक्ष्मायिष्यमाणः, चाक्ष्माय्यमाणः ;
क्ष्मायः, क्ष्मापः, चिक्ष्मायिषः, चाक्ष्मायः ;
क्ष्मायितुम्, क्ष्मापयितुम्, चिक्ष्मायिषितुम्, चाक्ष्मायितुम् ;
[4]क्ष्माया, क्ष्मापणा, चिक्ष्मायिषा, चाक्ष्माया ;
क्ष्मायणम्, क्ष्मापणम्, चिक्ष्मायिषणम्, चाक्ष्मायणम् ;
क्ष्मायित्वा, क्ष्मापयित्वा, चिक्ष्मायिषित्वा, चाक्ष्मायित्वा ;
प्रक्ष्माय्य, प्रक्ष्माप्य, प्रचिक्ष्मायिष्य, प्रचाक्ष्माय्य ;
क्ष्मायम् २, क्ष्मायित्वा २, } क्ष्मापम् २, क्ष्मापयित्वा २, } चिक्ष्मायिषम् २, चिक्ष्मायिषित्वा २, } चाक्ष्मायम् २ ; चाक्ष्मायित्वा २. }

(325) "क्ष्मील निमेषणे" (I-भ्वादिः. 520. सक. सेट्. पर.)

निमेषणम्=सङ्कोचनम् इति धातुकाव्ये । 'चान्द्रसम्मतः क्ष्मील इति पाठः' इति **क्षीरस्वामी** ।

क्ष्मीलकः-लिका, क्ष्मीलकः-लिका, चिक्ष्मीलिषकः-षिका, चेक्ष्मीलकः-लिका ;

---

1. क्विपि वलि लोपः ।
2. 'श्वीदितो निष्ठायाम्' (7-2-14) इति निष्ठायामिण्निषेधः । वलि लोपः ।
3. 'कर्मण्यण्' (3-2-1) इत्यण्प्रत्ययो भवति ।
4. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अप्रत्ययो भवति ।

A. 'प्रक्रोपयन्तं मुरलीं **महीभरक्ष्मायं** बलस्फीतसुषीनदोर्युगम् ।
अशेषतां भ्रूशलनैर्वलद्दृशा प्रवल्लमानं प्रियवल्लवीशुचम् ॥' धा. का. 1-63.